

Folkeparti kan derfor ikke stemme for det foreliggende forslag.

**Ole Sohn (SF):**

Jeg vil indledningsvis takke for den næsten overvældende tilslutning, der har været til forslaget. Jeg vil godt lige understrege, for at det ikke skal misforstås, at SF betragter det ikke som et forslag, vi har fremsat. Vi har blot ønsket at være katalysator for det forslag, som Statens Musikråd har udarbejdet.

Det er jo ikke sådan – for også lige at rette en misforståelse – at vi forestiller os, at der skal hastes en lov igennem inden den 1. marts, sådan som flere af ordførerne har givet udtryk for. Vi har sådan set i al beskedenhed blot givet udtryk for, at vi ønsker, at regeringen fremsætter et lovforslag på baggrund af det, som Statens Musikråd har udarbejdet. Der ligger jo rent faktisk et lovforslag, så arbejdet er jo gjort. Det er grundigt gennemarbejdet, så det er jo ikke sådan, at vi her i Folketinget skal ud i det store arbejde. Statens Musikråd har lavet arbejdet for os.

Jeg er også glad for den melding, der er kommet, om, at alle kan se, at det er spillestederne, det drejer sig om. Det er her det halter i den musiske fødekæde, og der er behov for, at spillestederne får nogle bedre betingelser.

Når vi har fremsat beslutningsforslaget, skal det ses i sammenhæng med, hvad der skete sidste gang, musikloven var til revision, nemlig i 1992. Dengang var der den samme velvilje fra stort set alle Folketingets partier, som også er blevet tilkendegivet her fra talerstolen i dag. Forskellen fra dengang til i dag er blot, at man ikke fik den positive velvilje, som alle partierne gav udtryk for i pressen og på konferencer, ført ned i Folketingssalen. Og hvad skete der? Den rytmiske musik blev glemt, da det blev hverdag igen. Derfor har vi fremsat forslaget for at få det ned i Folketingssalen.

Jeg vil gerne takke ministeren meget for, at hun så klart i sit indlæg gjorde opmærksom på, at regeringen vil fremsætte et lovforslag i næste samling i efteråret, således at det kan indgå i finanslovforhandlingerne. Dermed føler jeg faktisk også, at der er givet det tilsagn her fra Folketingets talerstol, som er nødvendigt for at kunne omsætte musikrådets forslag til en egentlig lov. Og med de bemærkninger, der er kommet fra de øvrige partier, er der jo en rimelig sandsynlighed for, at vi kan få omsat de gode tanker til et konkret lovforslag.

Så er der selvfølgelig spørgsmålet om økonomi, og her vil jeg godt sige til hr. Kim Behnke, som også stillede et konkret spørgsmål, at der er to ting i det:

For det første er den rytmiske musik en ren guldgrube for finansministeren og dermed for staten, fordi den rytmiske musik lægger væsentlig flere penge i statskassen i form af momsindtægter fra salg af deres produkter, end staten giver den rytmiske musik i støtte. Ergo er det en god forretning, hvis man endelig skal se økonomisk på det.

Det andet er, at når man laver et lovforslag, og vi tager os god tid, bliver det også sådan, at man kan inddrage kommunerne og dermed også Kommunernes Landsforening og det kommende års kommuneaftale, hvad jeg finder helt væsentligt, fordi kommunernes økonomi er utrolig stram. Med hensyn til den glæde, som kommunerne og amterne får af en spillestedslov, skal de økonomiske konsekvenser, der umiddelbart bliver, selvfølgelig indarbejdes i den kommende kommuneaftale.

Så derfor bekymrer jeg mig bestemt ikke på samme måde, som hr. Kim Behnke gjorde det. Jeg vil sige det på den måde, at det er faktisk utrolig enkelt og let at gå ud og forklare de folk, som har behov for hjemmehjælp, at der også bliver bedre økonomi, jo mere vi fremmer den rytmiske musik. Generelt vil jeg sige det sådan, at enhver krone, der bliver brugt på Kulturministeriets budget, er en investeret krone. Den kommer tifold tilbage.

Fru Aase Madsen spørger, om Richard Ragnvalds sang »Kære lille Pia« også vil have en mulighed inden for den rytmiske musik. Dertil vil jeg sige, at jeg mener faktisk, at selv Richard Ragnvald skal have en chance. Han skal også have en mulighed for at komme ud og møde et lidt bredere publikum end det, han hidtil har mødt. Det vil også være med til at udvikle ham som kunstner.

Ellers vil jeg sige tak for støtten til forslaget. Jeg er godt klar over, at det er en lidt speciel måde, man får støtte på, når alle støtter ideen i forslaget, men ikke selve forslaget, men det kan jeg leve med, i og med at ministeren er fremkommet med så kontant et tilsagn om, at hun i begyndelsen af næste samling vil fremsætte det lovforslag, som vi ønskede hun skulle fremsætte inden den 1. marts.

Vi har også tålmodigheden til at vente sommeren over. Vi har blot ønsket med debatten i dag at få den ind i Folketingssalen og dermed